

ימינה או שמאלה - לאן הולכת ד"ש? אלוהים לשילטון בחרתנו!

ואין לה חשק לכך. כל הרכב הנהגתה נוגד את האפשרות הזאת. מבחינה זו אין ההרכב מיקרי: נמצאים בה כל הממונים על שירותי הביטחון מאז קום המדינה ועד כה, שנותרו בחיים; ראשי המישרה, ראשי החברות הציבוריות הגדולות, אלופים וקצינים אחרים. אין להעלות על הדעת את ייגאל דיין, מאיר עמית, מאיר זורע, דן טולקובסקי, צבי זמיר וחבריהם כחברי סיעה אופוזיציונית, המנהלת מאבק פרלמנטרי בכנסת. הם לא יידעו מה לעשות שם, ועצם התיפקיד ישעמם אותם עד מוות. עשרות אישי-הצמרת של המינהל החדש, באים אליה כדי להיות מנייטרים, ומבחינת האמביציות יש בהם כדי לאיש שתי ממשלות.

משום כך אין איש מעלה על דעתו שהתנועה תמלא תפקיד אופוזיציוני - אף שהדבר נובע, בעליל, מדיבוריה ומחזמוני למה. כל זה אך מוכיח איזה ערך יש לייחס לדיבורים ולתעמולה של ד"ש. מנהיגי התנועה יכולים לשיר את השיר הישן של זאב ז'בוטינסקי סקי, שאינו מתאים כלל וכלל ליי תנועת-החרות: "אדוהים, לשילטון בחרתנו!"

הכל טעון שינוי. מבחינה זו אימצה לי עצמה, בפשטות וכלי חוכמות, את כל האמיתות שגובשו במשך 25 שנה בסדנת העולם הזה.

ד"ש אינה אומרת רק שהמערך התנווני, ושיש לשחרר את המדינה משילטון. היא אומרת גם שהליכוד שותף להתנוונות זו. שהוא רקוב לא פחות ממיפלגת-השילטון. הגהרנייכן, סביר היה שד"ש תכריז עתה כי היא מתכוונת לנהל מאבק אופוזיציוני עיקבי ונמרץ, עד אשר תשיג את הכוח הדרוש כדי לקבל לידיה את הנהגת ה"מדינה ותוכל להקים מישר חדש. מאחר שאין סיכוי שמצב זה יגיע כבר בבחירות '77, תהווה התנועה בכנסת התשיעית את סיעת-האופוזיציה העיקרית, ותשתדל כי תוצאה ממנו לזכות באמון הבוחרים בי 1981 או בי-1985.

אולם התנועה אינה אומרת זאת. להיפך: עצם המחשבה על כך מעורר בה חלחלה.

כי תנועה זו לא קמה כדי לנהל מאבק אופוזיציוני לשינוי סני המדינה ולשבידת המיפלגות המימסדיות, העומדות עתה בראש השילטון והאופוזיציה. אין לה זמן

כל פנים, הוסיף, המטרה העיקרית של התנועה היא להוריד את המערך מן השילטון.

אז אינך רק שרוש הצעות תבי סופיות. מתנגד כאן פתירה מהיר תית לנכי אופי התנועה וכוונותיה - פתירה שצריכה להטריד, ואולי אף להרהר, כל אורה השוקף אף לרגע את ההצבעה בעד תנועה זו.

הבה ניתן דעתנו על כך. זה חשוב.

אופוזיציה? חס וחלילה!

ק ודם כל, כדאי לציין פרט קטן, שלא עורר משוממה תשומת-לב, אך שיש בו כדי ללמד הרבה על הפסיכולוגיה של התנועה וראשיה.

לכאורה, קיימת אפשרות תיאורטית רביעית, שאיש מראשי התנועה לא הזכירה:

שהתנועה לא תהיה בימלד בק"י אליציה שילטונית כלשהי, אלא תישאר כאופוזיציה.

לכאורה קמה התנועה מפני שהכל רקוב.

היה היה מוכרח לקרות. **לרגע ש, התנועה הדמוקרטית לשינוי נאלצה לנטוש את המלי צות הנכונות והכירבורים חפריי התוכן, ולהתייחס לבעיות האמרי תיות - החלו פורצים בה המשכי רים.**

השביע עתה בפעם הראשונה בעייה מעשית:

אם תשיג התנועה החדשה הישג כלשהו בבחירות - לאיזו קואליציה ציה היא תצטרף?

ב"במקום החלה המיפלגה להינבא ב"י שלוש לשונות.

רביאלוף (מיל), הפרופסור ייגאל דיין אמר, בעיתון אמריקאי: נעדיף קואליציה עם המערך.

האלוף (מיל) מאיר זורע הכחיש זאת מייד, ואמר שהתנועה תעדיף קואליציה עם הליכוד.

הפרופסור אמנון רובינשטיין התרגו על שניהם, והצהיר כי המיפלגה ביכלל אינה רוצה לעשות קואליציה עם המיפלגות ה" גדולות. היא רוצה להרכיב בעצמה את הקואליציה הבאה, ולעמוד בראשה. ועל

חלום באספמיה

אם כן, הבה נתבונן מקרוב בשלוש האפשרויות שהועלו בפי ראשי ה" תנועה.

את האפשרות השלישית, זו ש"י בפי אמנון רובינשטיין, אפשר לפי סול מייד. היא פשוט אינה מעשית, ונועדה לצורכי תעמונה בלבד.

אין שמץ של סיכוי שד"ש תקים את הממשלה הבאה, בלי שותפות אחד משני הגושים הגדולים.

מי שמשיע אפשרות זו, מעליב את האינטליגנציה של שומעיו. מכיוון שאין להניח אף לרגע שאמנון רובינשטיין מאמין בעצמו בדיבור זה, מוטב לנוץ לו להיגמל ממנו, ש"מא יראה כדמגוג.

כדי לעמוד בראש קואליציה, זקוקה מיפלגה ישראלית ל-40 מני דאטים, לפחות. זהו חוקיברזל כדי תייכתוב של החיים הפוליטיים היישראלים.

אין הרבה אנשים סבירים בישראל הי מאמינים כי ד"ש תגיע אף למחצית ה" מיספר הזוה. אך מותר לשאול, ולו רק כתרגיל היפותטי - אילו קיבלה ד"ש 40 מנדאטים, עם מי היתה יכולה להרכיב קואליציה, אם היא פוסלת את המערך והליכוד?

עם ל"ע ור"צ? ניצחון של ד"ש מוכרח למחוק את שתי המיפלגות האלה מעל-פני הארמה.

התמונה שכימעת גרמה לפיצוץ

תמונה זו גרמה השבוע בתנועת ד"ש, למשבר-וואטא, שנילוה אל המשבר החמור יותר, שהתפוצץ בעיקבות דבריו של ייגאל דיין על הקואליציה הבאה. התמונה הופיעה בשער הפנימי של ביטאון ד"ש, עלון חובבני-למדי הנושא את השם "קו חדש". כאשר ראה ידיו את התמונה, הורה לגנוז את החוברת כולה. לא ברור אם עשה זאת מפני שדיוקנו בתמונה לא נראה לו מושך די צורכו, או מפני שהשש שהתמונה מעוררת אסוציאציות מנהיגותיות מסוימות. דוברי התנועה ניסו לטשטש את סיבת ההוראה, והודיעו כי החוברת, "נגונה חלקית" מפני שפורסם בה מאמר הנוגד את עמדת התנועה בענייני בורות החובה. הכוונה למאמר הנבון של אברהם פרוז, שהוכיח כי בורות-חובה היא מכשיר בלתי-יעיל, שלא ניתן כלל לאכפו. מאמר זה היה עלול לעורר את מורת-רוחם החריפה של הגורמים המממנים את התנועה.

לשאת את הדגל השני

- * חשוב מה שקורה איחון בין הפלחמות.
- * יש בארץ צירוף בלתי הוגל של כוח עבודה מתוחכם וזול.
- * הבעיה העיקרית-טגירת הפער החברתי.
- * קרל מרקס לא חלם ש-4 אושים יוכלו לשחק מדינה.
- * נפשם של צעירים וקנים סכד שדרוה העם נקט מ' האיגוד הסקצועי של הפוליטיקאים.